

πικήν ὕβριν ἢ εἰς ἄλλο ἀτοπον. "Οποιος δὲ θέλει ἢ νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ συνηγορήσῃ μὲ τὸν λαλοῦντα, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τότε νὰ διμιῆσῃ, δταν δὲ λαλῶν παύσῃ.

ι'. 'Ο Πρόεδρος διὰ τὰς τακτικὰς ὑποθέσεις εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα τοῦλάχιστον πρὸ μᾶς ἡμέρας περὶ δσων μέλλει νὰ γένη λόγος εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐγνωσμένης οὖσης τῆς συνελεύσεως.

ια'. "Εκαστος βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ νόμου σχέδια ἢ γνώμας. Αἱ μὲν γνῶμαι ἃς εἶναι διὰ λόγου, τὰ δὲ σχέδια τοῦ νόμου πάντοτε νὰ εἶναι ἔγγραφα καὶ ἐνιπόγραφα, νὰ ἐγχειρίζωνται πρὸς τὸν Πρόεδρον, νὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ τὸν ἴδιον Πρόεδρον εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πάλιν νὰ ἀναγινώσκονται καὶ ἐκ δευτέρου ἀπὸ τὸν ἴδιον τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἢ ἄλλην ωρὴν ἡμέραν, ἕως οὗ συζητεῖται ἡ πραγματευομένη ὑπόθεσις, καὶ νὰ κεῖται εἰς δλον τὸ διάστημα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς δευτέραν σκέψιν καὶ θεωρίαν τοῦ θέλοντος.

ιβ'. "Ενα σχέδιον νόμου προβληθὲν ἀπαξ ἐμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ καὶ ἐξετασθῇ εἰς προσδιωρισμένον ἢ ἀπροσδιόριστον καιρὸν κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς.

ιγ'. "Ενα σχέδιον νόμου τὸ δποῖον προβληθὲν καὶ βασανισθὲν ἔπεσε δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀφαπροτεθῇ ἀν δὲν ἀπεράσονται ἡμέραι τοιάκοντα.

ιδ'. Μετὰ τὴν τακτικὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως, ὡς εἴρηται, καὶ ἀφοῦ οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δὲν θέλει νὰ διμιήσῃ πλέον ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προτάσεως, γίνεται ἡ ψηφοφορία τακτικὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. "Ολοι οἱ βουλευταὶ λαμβάνονται μίαν ψῆφον λευκήν, καταφατικήν, καὶ μίαν μαύρην, ἀποφατικήν, καὶ φίπτει δι βουλευτὴς κατὰ τὴν θέλησίν του εἰς τὰ διωρισμένα ἀγγεῖα κάθε μίαν ἀπὸ τὰς ψήφους του.

ιε'. 'Η ψηφοφορία γίνεται καὶ παρησίᾳ καὶ κρυφίως κατὰ τὴν θέλησιν δλον τοῦ σώματος ἢ καὶ ἐνὸς μόνου μέλους δσον ἀφορᾶ τὴν ψῆφον του.

ις'. 'Ο ἴδιος Πρόεδρος, παρόντων τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ Γραμματέως, συνάζει καὶ μετρᾷ παρησίᾳ τὰς ψήφους· ὁ δὲ Γραμματεὺς κηρύζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ καὶ τῶν κατά.

ιζ'. 'Αφοῦ τακτικῶς μία ὑπόθεσις ἐψηφοφορήθη, ἡ ὑπόθεσις λογίζεται ἀποφασισμένη καὶ τελειωμένη καὶ πλέον ἄλλοτε δὲν ψηφοφορεῖται.

1. 'Εφ. «'Ο Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 149 (2 Οκτ. 1825).

Βουλευτηρίου ἐν καιρῷ συννελεύσεως· εἰς τόσοντος ἀγθρώπους δικαστήριον εἶναι ή χωρητικότητας τῶν καθισμάτων.

β'. Δὲν συγχωρεῖται η εἰσοδος εἰς κανένα ὅταν εἶναι μυστικὴ συνέλευσις, καὶ θέλει φανερώνονται διὰ τῆς ἐλλείφεως τῆς σημαίας, ἐνῷ ὅταν η συνέλευσις δὲν εἶναι μυστικὴ η σημαία θέλει εἰσθαι ύψωμένη.

γ'. Εἰς κανένα ἀπὸ δύοντος ἐμβαίνοντα εἰς τὸ Βουλευτήριον δὲν συγχωρεῖται κανέναν εἴδος ἀρμάτων, οὕτε τζιμποῦκι ή φαρδίον.

δ'. Δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν κανεὶς τῶν εἰσερχομένων ἀκροατῶν οὔτε νὰ διμιλήσῃ οὔτε νὰ δείξῃ δρομοδήποτε σημεῖον εὐχαριστήσεως ή δυσαρεσκείας δι' ὅσα βλέπει καὶ ἀκούει, οὔτε νὰ συνδιαλέγηται μὲ τὸν πλησίον του.

ε'. Διαλυθείσης τῆς συννελεύσεως, νὰ ἔξερχωνται οἱ ἀκροαταὶ κατὰ τάξεις καὶ χωρὶς θόρυβον, ἐπειδὴ ὅστις ἀτακτήσει δὲν θέλει εἶναι πλέον δεκτὸς εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ θέλει δυσφημεῖται τὸ δνομά του.

ζ'. Κανεὶς δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐμβαδὸν κάτω τοῦ Βουλευτηρίου, ἐκτὸς τῶν πληρεξουσίων οἵτινες στέλλονται ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας διὰ κοινὰς ὑποθέσεις· δίδει δικαστήριον τὸν ἀναφοράν του εἰς τὸν κλήτορα τοῦ Βουλευτηρίου.

**Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1825*

**Ο Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ*

**Ιω. Σκανδαλίδης.*

70

ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΛΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

α'. [Γρ. Αρ.] Ο Πρόεδρος ἀνοίγει καὶ κλείει τὰς συνεδριάσεις καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν αὐτῶν. Αἱ δὲ συνεδριάσεις ἀρχονται πάντοτε τέσσαρας ὥρας πρὸ μεσημβρίας ἀμετατρέπτως, διαρκοῦσι δὲ ἀπροσδιορίστως κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ διατάσσεται αὐτάς· ἀναβάλλει δὲ τὴν διάλυσιν αὐτῶν διά τινας ὥρας, ἢν πέντε ἐκ τῶν μελῶν τὸ ζητήσωσι πρὸς ἀποπεράτωσιν ἥδη ἀρξαμένης ὑποθέσεως.

β'. Τὰ τοῦ Προέδρου ἐκπληροῦνται ἀπαραλλάκτως εἰς τὴν ἐλλειψίν του ἀπὸ τὸν Αντιπρόεδρον.

γ'. Χρεωστεῖ διατάσσεται αὐτός ο Πρόεδρος νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τοῦ σώματος· ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εὐχαριστῇ η νὰ ἐπιπλήττῃ τὸν βουλευτὴν διὰ τὸν τρό-

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 55 (31 Αὔγ. 1827) καὶ φ. 56 (3 Σεπτ. 1827). Πρβλ. Αὐτόθι, φ. 54 (27 Αὔγ. 1827), σελ. 1 (213). ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ